

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου τροποποιεί την οδηγία 86/378/ΕΟΚ της 24ης Ιουλίου 1986 για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στα επαγγελματικά συστήματα ασφάλισης ⁽¹⁾

(96/C 379/07)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(96) 605 τελικό — 95/0117(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 189 Α παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 19 Νοεμβρίου 1996)

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 218 της 23. 8. 1995, σ. 5.

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
(υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 16 Μαΐου 1996)

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ
(που λαμβάνει υπόψη ορισμένες τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

Αμετάβλητο

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 119 της συνθήκης ΕΚ, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών για όμοια εργασία μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών· ότι ως αμοιβή νοούνται οι συνήθεις βασικοί ή ελάχιστοι μισθοί ή αποδοχές και όλα τα άλλα οφέλη που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα, σε χρήματα ή σε είδος από τον εργοδότη στον εργαζόμενο λόγω της σχέσης εργασίας·

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ότι, με την απόφασή του της 17ης Μαΐου 1990, στην υπόθεση C-262/88 (Barber κατά Royal Exchange Assurance) ⁽¹⁾, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναγνωρίζει ότι όλες οι μορφές επαγγελματικών συντάξεων αποτελούν στοιχείο αμοιβής κατά την έννοια του άρθρου 119 της συνθήκης·

ότι, με την προαναφερόμενη απόφαση όπως διευκρινίστηκε αυτή με την απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 1993 (υπόθεση C-110/91 Μογοπι) ⁽²⁾, το Δικαστήριο λαμβάνει σαφή θέση όσον αφορά το πραγματικό πεδίο εφαρμογής του άρθρου 119 της συνθήκης, δηλαδή ότι οι διακρίσεις μεταξύ ανδρών και γυναικών στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης απαγορεύονται γενικώς, και όχι μόνο όταν πρόκειται για τον καθορισμό της ηλικίας συνταξιοδότησης ή όταν μια επαγγελματική σύνταξη προσφέρεται ως αποζημίωση λόγω απόλυσης για οικονομικούς λόγους·

ότι, σύμφωνα με το πρωτόκολλο σχετικά με το άρθρο 119 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που υπέγραψαν στο Μάαστριχτ οι δώδεκα αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων, για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 119, οι παροχές δυνάμει επαγγελματικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης δεν θα θεωρούνται ως αμοιβή εάν και στο μέτρο που μπορούν να χορηγηθούν για περιόδους απασχόλησης προγενέστερες της 17ης Μαΐου 1990, με εξαίρεση τους εργαζομένους ή τους εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα, οι οποίοι, πριν από την ημερομηνία αυτή, άσκησαν ένδικη προσφυγή ή υπέβαλαν ισοδύναμη κατά το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο ένσταση·

ότι, με τις αποφάσεις της 28ης Σεπτεμβρίου 1994 ⁽³⁾ στην υπόθεση C-128/93 (Fisscher) και στην υπόθεση C-57/93 (Vorege), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το πρωτόκολλο σχετικά με το άρθρο 119 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το οποίο επισυνάπτεται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν έχει καμία επίπτωση στο δικαίωμα εγγραφής σε ένα επαγγελματικό συνταξιοδοτικό σύστημα, το οποίο εξακολουθεί να διέπεται από την απόφαση της 13ης Μαΐου 1986 στην υπόθεση C-170/84 (Bilka-Kaufhaus GmbH κατά Hartz) ⁽⁴⁾ και ότι ο περιορισμός των χρονικών συνεπειών της απόφασης της 17ης Μαΐου 1990 στην υπόθεση C-262/88 (Barber κατά Guardian Royal Exchange Assurance Group) δεν εφαρμόζεται για το δικαίωμα εγγραφής σε επαγγελματικό συνταξιοδοτικό σύστημα·

⁽¹⁾ Συλλογή 1990, σ. I-1889.

⁽²⁾ Συλλογή 1993, σ. I-6591.

⁽³⁾ Συλλογή 1994, σ. I-4541 και Συλλογή 1994, σ. I-4583.

⁽⁴⁾ Συλλογή 1986, σ. I-1607.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

ότι, με την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1993 στην υπόθεση C-109/91 (Ten Oever)⁽⁵⁾ καθώς και με τις αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 1993 στην υπόθεση C-110/91 (Moroni) και της 22ας Δεκεμβρίου 1993 στην υπόθεση C-152/91 (Neath)⁽⁶⁾ και της 28ης Σεπτεμβρίου 1994 στην υπόθεση C-200/91 (Coloroll)⁽⁷⁾, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι, δυνάμει της απόφασης της 17ης Μαΐου 1990, C-262/88 (Barber), δεν δύναται να γίνει επίκληση του άμεσου αποτελέσματος του άρθρου 119 της συνθήκης, προκειμένου να απαιτείται ίση μεταχείριση σε θέματα επαγγελματικών συντάξεων, εκτός από τις οφειλόμενες παροχές για περιόδους απασχόλησης μεταγενέστερες της 17ης Μαΐου 1990, με εξαίρεση τους εργαζόμενους ή τους εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα, οι οποίοι, πριν από την ημερομηνία αυτή άσκησαν ένδικη προσφυγή ή υπέβαλαν ισοδύναμη κατά το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο ένσταση·

ότι, με τις αποφάσεις της 6ης Οκτωβρίου 1993 C-109/91 (Ten Oever) και της 28ης Σεπτεμβρίου 1994 C-200/91 (Coloroll), το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ξανά ότι ο χρονικός περιορισμός της απόφασης Barber ισχύει για τις συντάξεις επιζώντων και ότι, επομένως, η ίση μεταχείριση στο θέμα αυτό πρέπει να απαιτείται μόνον όσον αφορά τις μεταγενέστερες της 17ης Μαΐου 1990 περιόδους απασχόλησης, με εξαίρεση τα άτομα τα οποία, πριν από την ημερομηνία αυτή, άσκησαν ένδικη προσφυγή ή ισοδύναμη κατά το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο ένσταση·

ότι, με την απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 1992 στην υπόθεση C-152/91 (Neath) και με την απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 1994 στην υπόθεση C-200/91 (Coloroll), το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι οι εισφορές των μισθωτών σε συνταξιοδοτικά συστήματα τα οποία εγγυώνται μια καθορισμένη οριστική παροχή πρέπει να είναι ισόποσες για άνδρες και γυναίκες, επειδή καλύπτονται από το άρθρο 119 της συνθήκης, ενώ η ανισότητα των εργοδοτικών εισφορών οι οποίες καταβλήθηκαν στο πλαίσιο συστημάτων καθορισμένων παροχών, χρηματοδοτούμενων με κεφαλαιοποίηση, λόγω της χρησιμοποίησης διαφορετικών αναλογιστικών παραγόντων ανάλογα με το φύλο, δεν ανήκει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 119·

(5) Συλλογή 1993, σ. I-4879.

(6) Συλλογή 1993, σ. I-6953.

(7) Συλλογή 1994, σ. I-4389.

ότι ο αποκλεισμός των εργαζομένων με άτυπες συμβάσεις εργασίας από την πρόσβαση στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης εταιρείας ή κλάδου μπορεί να συνεπάγεται έμμεση διάκριση εις βάρος των γυναικών·

αμετάβλητο

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

ότι το Δικαστήριο, με τις αποφάσεις της 28ης Σεπτεμβρίου 1994 (*) στην υπόθεση C-408/92 (Smith) και στην υπόθεση C-28/93 (Van den Akker), διευκρινίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 119 της συνθήκης ΕΟΚ, δεν επιτρέπεται ένας εργοδότης ο οποίος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα συμμόρφωσης με την απόφαση της 17ης Μαΐου 1990 Barber (C-262/88), να αυξήσει την ηλικία συνταξιοδότησης των γυναικών στο ίδιο επίπεδο με την αντίστοιχη ηλικία των ανδρών, όσον αφορά τις περιόδους απασχόλησης μεταξύ της 17ης Μαΐου 1990 και της ημερομηνίας έναρξης της ισχύος των προαναφερθέντων μέτρων· αντίθετως, για περιόδους απασχόλησης μεταγενέστερες της ημερομηνίας αυτής, το άρθρο 119 δεν απαγορεύει την παραπάνω διαδικασία· ότι για περιόδους απασχόλησης προγενέστερες της 17ης Μαΐου 1990, το κοινοτικό δίκαιο δεν επέβαλλε καμία υποχρέωση η οποία θα μπορούσε να δικαιολογεί εκ των υστέρων περιορισμό την πλεονεκτιμάτων τα οποία ίσχυαν για τις γυναίκες·

ότι το Δικαστήριο, με την απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 1994 στην απόφαση C-200/91 (Coloroll), διευκρινίζει ότι οι συμπληρωματικές παροχές που απορρέουν από τις παροχές που έχουν καταβληθεί σε πλήρως οικειοθελή βάση από τους μισθωτούς δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 119 της συνθήκης·

ότι η Επιτροπή, με το τρίτο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δράσης της [(1991-1995) (*) — COM(90) 449 τελικό της 6ης Νοεμβρίου 1990] για τις ίσες ευκαιρίες ανδρών και γυναικών, μεταξύ των ενεργειών που επελέγησαν, δίνει ξανά έμφαση στη λήψη των κατάλληλων μέτρων ώστε να συνυπολογίζονται οι συνέπειες της απόφασης στην υπόθεση C-262/88 Barber της 17ης Μαΐου 1990·

ότι η απόφαση αυτή συνεπάγεται απαραίτητως μερική ακύρωση ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 86/378/ΕΟΚ του Συμβουλίου (10), όσον αφορά τους μισθωτούς·

ότι το άρθρο 119 της συνθήκης εφαρμόζεται άμεσα και μπορεί να γίνει επίκληση σε αυτό ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, και τούτο έναντι οποιουδήποτε εργοδότη είτε αυτός είναι ιδιώτης ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, και είναι καθήκον αυτών των δικαστηρίων να εξασφαλίζουν την προστασία των δικαιωμάτων που παρέχει η διάταξη αυτή στους πολίτες·

(*) Συλλογή 1994, σ. I-4435 και Συλλογή 1994, σ. I-4527.

(9) ΕΕ αριθ. C 142 της 31. 5. 1991, σ. 1.

(10) ΕΕ αριθ. L 225 της 12. 8. 1986, σ. 40.

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

ότι, πάντως, για λόγους ασφάλειας δικαίου, αποδεικνύεται αναγκαία η τροποποίηση της οδηγίας 86/378/ΕΟΚ, ώστε να προσαρμοστούν οι διατάξεις της που επηρεάζονται από τη νομολογία Barber,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 86/378/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 2

1. Ως επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης θεωρούνται τα συστήματα που δεν διέπονται από την οδηγία 79/7/ΕΟΚ και που έχουν ως αντικείμενο τη χορήγηση στους εργαζόμενους μισθωτούς ή ελεύθερους επαγγελματίες, στα πλαίσια μιας επιχείρησης ή ομάδας επιχειρήσεων, ενός οικονομικού κλάδου ή επαγγελματικού ή διεπαγγελματικού τομέα, παροχών που προορίζονται να συμπληρώνουν ή να υποκαθιστούν τις παροχές των εκ του νόμου συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, είτε η υπαγωγή στα συστήματα αυτά είναι υποχρεωτική είτε προαιρετική.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) στις ατομικές συμβάσεις των αυτοαπασχολούμενων·
- β) στα συστήματα των αυτοαπασχολούμενων που έχουν μόνο ένα μέλος·
- γ) στην περίπτωση των μισθωτών, στις ασφαλιστήριες συμβάσεις στις οποίες δεν μετέχει ο εργοδότης·
- δ) στις προαιρετικές διατάξεις επαγγελματικών συστημάτων που προσφέρονται ατομικά στους μετέχοντες για να τους εξασφαλίσουν:
  - είτε συμπληρωματικές παροχές,
  - είτε την επιλογή της ημερομηνίας έναρξης των κανονικών παροχών των αυτοαπασχολούμενων ή των επιλογή μεταξύ πολλών παροχών».

ΠΑΛΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

2. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στον ενεργό πληθυσμό, συμπεριλαμβανομένων των αυτοαπασχολούμενων, των εργαζομένων των οποίων η δραστηριότητα διακόπτεται λόγω ασθένειας, μητρότητας, ατυχήματος ή μη ηθελιμένης ανεργίας και των προσώπων που αναζητούν εργασία, στους συνταξιούχους και στους ανάπηρους εργαζομένους, καθώς και στους εξ αυτών των εργαζομένων έλκοντες δικαιώματα».

2. α) Το άρθρο 5 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 5

1. Υπό τις συνθήκες που καθορίζονται στις ακόλουθες διατάξεις, η αρχή της ίσης μεταχείρισης συνεπάγεται την εξάλειψη κάθε διάκρισης που βασίζεται στο φύλο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, σε συσχετισμό ιδίως με την ύπαρξη γάμου ή την εν γένει οικογενειακή κατάσταση ή τον άτυπο χαρακτήρα της εργασίας και ιδιαίτερα όσον αφορά:

- το πεδίο εφαρμογής των συστημάτων και τους όρους υπαγωγής στα συστήματα αυτά,
- την υποχρέωση καταβολής εισφορών και τον υπολογισμό των εισφορών,
- τον υπολογισμό των παροχών, συμπεριλαμβανομένων των προσαυξήσεων λόγω συζύγου και προστατευόμενου προσώπου, και τις προϋποθέσεις διάρκειας και διατήρησης του δικαιώματος παροχών».

3. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 6

1. Μεταξύ των διατάξεων που αντιβαίνουν προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης πρέπει να περιληφθούν οι διατάξεις που βασίζονται στο φύλο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, ιδίως σε συσχετισμό με την ύπαρξη γάμου ή την εν γένει οικογενειακή κατάσταση, προκειμένου:

- α) να προσδιορίσουν τα πρόσωπα που είναι σε θέση να συμμετάσχουν σε ένα επαγγελματικό σύστημα·
- β) να καθορίσουν τον υποχρεωτικό ή προαιρετικό χαρακτήρα της συμμετοχής σε ένα επαγγελματικό σύστημα·

3. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 6

1. Μεταξύ των διατάξεων που αντιβαίνουν προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης πρέπει να περιληφθούν οι διατάξεις που βασίζονται στο φύλο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, ιδίως σε συσχετισμό με την ύπαρξη γάμου ή την εν γένει οικογενειακή κατάσταση ή τον άτυπο χαρακτήρα της εργασίας, προκειμένου:

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

γ) να διαμορφώσουν διαφορετικούς κανόνες σχετικά με την ηλικία εισόδου στο σύστημα ή με ελάχιστη διάρκεια της απασχόλησης ή της υπαγωγής στο σύστημα, για τη λήψη παροχών από το σύστημα αυτό.

δ) να προβλέψουν διαφορετικούς κανόνες, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα στοιχεία η) και θ), για την απόδοση των εισφορών όταν ο εργαζόμενος αποχωρεί από το σύστημα χωρίς να έχει συμπληρώσει τις προϋποθέσεις που θα του εξασφάλιζαν μεταγενέστερο δικαίωμα για τις μακροπρόθεσμες παροχές.

ε) να καθορίσουν διαφορετικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση παροχών ή να τις περιορίσουν μόνο στους εργαζόμενους του ενός ή του άλλου φύλου.

στ) να επιβάλουν διαφορετικά όρια ηλικίας για τη συνταξιοδότηση.

ζ) να διακόψουν τη διατήρηση ή την απόκτηση δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια των αδειών λόγω μητρότητας ή για οικογενειακούς λόγους, οι οποίες ορίζονται με νόμο ή σύμβαση και κατά τις οποίες καταβάλλονται αποδοχές από τον εργοδότη.

η) να καθορίσουν διαφορετικά επίπεδα για τις παροχές, εκτός εάν αυτό απαιτείται αναγκαστικά προκειμένου να ληφθούν υπόψη αναλογιστικά στοιχεία υπολογισμού, τα οποία είναι διαφορετικά για τα δύο φύλα, στην περίπτωση συστημάτων με καθορισμένες εισφορές.

θ) να καθορίσουν διαφορετικά επίπεδα για τις εισφορές των εργαζομένων.

να καθορίσουν διαφορετικά επίπεδα για τις εισφορές των εργοδοτών, εκτός από:

— την περίπτωση συστημάτων με καθορισμένες εισφορές, εάν στόχος είναι η εξίσωση ή η προσέγγιση των ποσών των συνταξιοδοτικών παροχών που βασίζονται σε αυτές τις εισφορές,

— την περίπτωση συστημάτων με καθορισμένες παροχές, χρηματοδοτούμενων με κεφαλαιοποίηση, εφόσον οι εργοδοτικές εισφορές προορίζονται για να συμπληρώσουν τη χρηματική βάση η οποία είναι απαραίτητη για να καλυφθεί το κόστος αυτών των καθορισμένων προχών.

ζ) να διακόψουν τη διατήρηση ή την απόκτηση δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια περιόδων άδειας οι οποίες ορίζονται με νόμο ή σύμβαση και κατά τις οποίες καταβάλλονται αποδοχές από τον εργοδότη.»

αμετάβλητο

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

ι) να προβλέψουν διαφορετικούς κανόνες ή κανόνες που ισχύουν μόνο για τους εργαζόμενους συγκεκριμένου φύλου, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα στοιχεία η) και θ), όσον αφορά την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος για μεταγενέστερες παροχές όταν ο εργαζόμενος αποχωρεί από το σύστημα.

2. Όταν η χορήγηση των παροχών που απορρέουν από την παρούσα οδηγία επαφίεται στην κρίση των οργάνων διαχείρισης του συστήματος, τα όργανα αυτά πρέπει να σέβονται την αρχή της ίσης μεταχείρισης.»

4. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι διατάξεις των επαγγελματικών συστημάτων των αυτοαπασχολούμενων οι οποίες αντιβαίνουν προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης να αναθεωρηθούν και να τεθούν σε ισχύ το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 1993.

2. Η παρούσα οδηγία δεν αποτελεί εμπόδιο προκειμένου τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις, που συνδέονται με περίοδο υπαγωγής σε επαγγελματικό σύστημα αυτοαπασχολούμενων, χρονικά προγενέστερη της αναθεώρησης του συστήματος αυτού, να εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις του συστήματος που ίσχυε κατά την περίοδο εκείνη».

5. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 9

Όσον αφορά τα συστήματα των αυτοαπασχολούμενων, τα κράτη μέλη μπορούν να αναβάλουν την υποχρεωτική εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης όσον αφορά:

α) τον καθορισμό της ηλικίας συνταξιοδότησης για τη χορήγηση συντάξεων γήρατος ή αποχώρησης και τις συνέπειες που είναι δυνατό να προκύψουν για άλλες παροχές, κατ' επιλογήν τους:

— είτε μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία η ίση αυτή μεταχείριση θα επιτευχθεί στα εκ του νόμου συστήματα,

— είτε, το αργότερο, μέχρις ότου η εφαρμογή της αρχής αυτής επιβληθεί με οδηγία.

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

- β) τη σύνταξη των επιζώντων, μέχρις ότου επιβληθεί με οδηγία, όσον αφορά αυτό το θέμα, η αρχή της ίσης μεταχείρισης στα εκ του νόμου συστήματα κοινωνικής ασφάλισης·
- γ) την εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο θ) πρώτο εδάφιο, προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα διαφορετικά αναλογιστικά στοιχεία υπολογισμού, το αργότερο μέχρι τη λήξη προθεσμίας 13 ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας».

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

5. α) Προστίθεται ένα νέο άρθρο 9 στοιχείο α) ως εξής:

«Άρθρο 9. α)

Όταν άνδρες και γυναίκες, υπό τις αυτές προϋποθέσεις, μπορούν να θεμελιώσουν δικαίωμα για τη συμμετοχή τους σε σύστημα ελαστικής συνταξιοδότησης, κάτι τέτοιο δεν αντιβαίνει στην παρούσα οδηγία».

Άρθρο 2

1. Όλα τα μέτρα που λαμβάνονται για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο όσον αφορά τους μισθωτούς πρέπει να καλύπτουν όλες τις παροχές που αντιστοιχούν σε περιόδους απασχόλησης μετά τις 17 Μαΐου 1990, και θα έχουν αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία αυτή, χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα των εργαζομένων ή των ελκόντων δικαιώματα οι οποίοι, πριν από αυτήν την ημερομηνία, είχαν ασκήσει δικαστική προσφυγή ή καταθέσει αντίστοιχη ένσταση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Στην περίπτωση αυτή, τα μέτρα μεταφοράς πρέπει να έχουν αναδρομική ισχύ από τις 8 Απριλίου 1976 (ή για τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Κοινότητα μετά από αυτήν την ημερομηνία, την ημερομηνία κατά την οποία άρχισε να ισχύει το άρθρο 119 στην επικράτεια τους) και πρέπει να καλύπτουν όλες τις παροχές που αντιστοιχούν σε περιόδους απασχόλησης ύστερα από αυτήν την ημερομηνία.

Για τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Κοινότητα μετά τις 17 Μαΐου 1990, η τελευταία αυτή ημερομηνία αντικαθίσταται από την 1η Ιανουαρίου 1994.

2. Η πρώτη παράγραφος του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζει τους εθνικούς κανόνες που αφορούν τις προθεσμίες προσφυγής του εθνικού δικαίου, οι οποίοι μπορούν να ανταχθούν στους εργαζομένους που ασκούν το δικαίωμά τους για ίσες αμοιβές στο πλαίσιο ενός επαγγελματικού συστήματος παροχών, με την προϋπόθεση ότι αυτοί οι κανόνες δεν είναι λιγότερο ευνοϊκοί για αυτού του είδους τις προσφυγές απ' ό, τι για ανάλογες προσφυγές εσωτερικού χαρακτήρα και ότι δεν καθιστούν πρακτικά αδύνατη την άσκηση του κοινοτικού δικαίου.

Άρθρο 2

1. Όλα τα μέτρα που λαμβάνονται για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, όσον αφορά τους μισθωτούς, πρέπει να καλύπτουν όλες τις παροχές που αντιστοιχούν σε περιόδους απασχόλησης ή περιόδους άδειας μετ' αποδοχών που έχει χορηγηθεί από τον εργοδότη μετά τις 17 Μαΐου 1990 και θα έχουν αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία αυτή χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα των εργαζομένων ή των εξ αυτών ελκόντων δικαιώματα οι οποίοι πριν από αυτήν την ημερομηνία είχαν ασκήσει ένδικη προσφυγή ή υποβάλλει ισοδύναμη ένσταση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Στην περίπτωση αυτή, τα μέτρα μεταφοράς πρέπει να έχουν αναδρομική ισχύ από τις 8 Απριλίου 1976 και πρέπει να καλύπτουν όλες τις παροχές που αντιστοιχούν σε περιόδους απασχόλησης ή περιόδους άδειας μετ' αποδοχών που έχει χορηγηθεί από τον εργοδότη ύστερα από αυτήν την ημερομηνία. Για τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Κοινότητα μετά τις 8 Απριλίου 1976, η ημερομηνία αυτή αντικαθίσταται από την ημερομηνία κατά την οποία το άρθρο 119 κατέστη εφαρμοστέο στην επικράτεια τους.

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο ένα έτος μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, τις οποίες θα υιοθετήσουν τα κράτη μέλη, περιλαμβάνουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από σχετική αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος με τον οποίο θα γίνει η αναφορά αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, το αργότερο δύο έτη μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας, όλα τα χρήσιμα στοιχεία προκειμένου να μπορέσει η Επιτροπή να συντάξει και να υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.
